

Izhaja trikrat na teden, in sicer v torek, četrtek in soboto ob 4. uri popoldne ter stane po pošti prejemanja ali v Gorici na dom pošiljana:

vse leto 15 K
3/4 10 „
1/2 5 „

Posamične številke stanejo 10 vin.

„SOČA“ ima naslednje izredne priloge: Ob novem letu „Kažipot po Goriškem in Gradišanskem“ in „Kažipot po ljubljani in trankjskih mestih“, dalje dva krat v letu „Vozni red železnice, parnikov in poštne zveze“.

Naročnino sprejema upravnistvo v Gosposki ulici št. 7 I. nadstr. v „Goriški Tiskarni“ A. Gabršček. Na naročila brez dopolne naročnine se ne oziramo. Oglasi in poslanice se računajo po priloženih cenah: iskano 1-krat 16 v, 2-krat 14 v, 3-krat 12 v vsake vrste. Večkrat po dogodbi. Večje črke po prostoru. — Reklame in spisi v uredniškem delu 30 v vrsta. Za obliko in vsebino oglasov odklanjamo vsako odgovornost.

SOČA

„Vse za narod, svobodo in napredek!“ Dr. K. Lavrič.

Uredništvo

se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadstr. 2 urednikom je mogoče govoriti vsak dan od 8. do 12. dopoldne ter od 2. do 5. popoldne; ob nedeljah in praznikih od 9. do 12. dopoldne. Upravnistvo se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v I. nadstr. na levo v tiskarno in naročnino in oglašje je plačati loco Gorica. Dopolnje naj se pošiljajo le uredništvu. Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le upravnistvu.

„PRIMOREC“ izhaja neodvisno od „Soče“ vsak petek in stane vse leto 3 K 20 h ali gl. 1-60.

„Soča“ in „Primorec“ se prodajata v Gorici v različnih knjigarnah in tobakarnah: Schwarz v Šolske ul., Jellersitz v Nunski ul., Ter. Leban na tekalšču Jos. Verdi, Peter Kriebelj v Kapucinski ulici, I. Bajt v popoliščni ulici, I. Matijani v ulici Formica, I. Hovaški v Korenski ulici št. 23 v Trstu v tobakarni Lavrenčič na trgu della Caserma.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

— Telefon št. 83. —

»Gor. Tiskarna« A. Gabršček (odgov. J. Fabčić) tiska in zal.

Že odklanjajo zblizanje.

Na shodu „kmečke zveze“ za goriški okraj v Gorici je imel dr. Breclj daljši govor, v katerem je rekel med drugim:

„Slišijo se neki glasovi o zblizanju izvoljenih poslancev vseh strank. Poznamo moze, ki hočejo ostati za vsako ceno na vrhu kakor olje, naj bo spodaj voda ali kis ali hudičovo olje. Ne zamerimo jim tega, da hočejo varovati svoje osebne koristi, pazili pa bomo, da se to ne zgodi na škodo onim koristim, ki je imajo zastopati, namreč koristim kmečkega stanu. (Veliko odobrava.) Če kdo, imajo „Kmečke zveze“ iskreno željo, da se ljudstvo pomiri; da se poležejo strankarske strasti med kmečkim stanom, da se vsi kmetje združijo in združeni nastopajo za svoje pravice. V ta namen pozdravljamo vsako prizadevanje, ki meri na to, da se doseže v deželi mir in sprava, toda le na podlagi enih načel, namreč slovenskih, krščanskih in demokratiških načel. Za osebne spletkarje se pa „Kmečka zveza“ ne bo menila.“

Kaj se to pravi? — Prav jezuitsko je govoril dr. Breclj. Omeni zblizanje poslancev vseh strank, nato pa hitro vstane na pristno klerikalno struno, da neki mož, hočejo ostati za vsako ceno na vrhu, govori o osebnih koristih, klerikalci pa bodo pazili, da koristi kmečkega stanu ne bodo trpele škode. — Če se res išče kako zblizanje, potem je pač skrajno neumestno, govoriti o možeh, ki hočejo biti na vsak način na vrhu. Če se išče zblizanje, daje povod temu pač le potreba, da bi bile naše vseobče koristi v deželnem zboru kar najbolje zastopane. Slovenski poslanci so v manjšini proti Lahom, ki pojdejo skupno proti Slovincem v vseh svojih laških rečeh in povsodi tam, kjer bodo prihajali Slovenci na dan s svojimi zahtevami, ki že od nekdaj ne ugajajo Lahom. Zblizanje bi moral dr. Breclj le pozdravljati, toda mož se zviija in skriva za koristi kmečkega stanu, ki pač niso bolj varovane, če Slovenci ne bodo hodili enotne poti v vseh vitalnih vprašanjih v deželnem zboru, marveč po pameti vsakega človeka se bo dale več storiti za kmetijske koristi, če se ne zametava zblizanja.

Kar pripoveduje dr. Breclj naprej o želji, da se ljudstvo pomiri, da se poležejo strankarske strasti, da se kmetje združijo, o

miru in spravi, je vse le strogo strankarsko, strogo klerikalno. Kajti pravi, da mir in sprava sta mogoča, ali le na podlagi enih načel, to je klerikalnih. O kakem zblizanju torej ni govora več, ampak o združitvi pod klerikalno bandero. Vsi naj se lepo podajo klerikalcem, pa bo mir in sprava v deželi. Druga miru in druge sprave ne poznajo; vsako zblizanje pa odklanjajo.

Hvaležni smo dr. Breclju, da je povedal četudi zvito pa vendar dosti očito, da klerikalci niso za nikako zblizanje v deželnem zboru, marveč da hočejo hoditi svojo pot. Pripravljeni pa so za mir in spravo, ako se napredni poslanci lepo tiho podajo klerikalnim generalom. Skromne zahteve imajo klerikalci!

Sedaj se bo gotovo mnogo govorilo o potrebi skupnega, složnega delovanja na strani slovenskih poslancev. Posebno živi bodo tisti, ki radi breajo z jezikom na levo in desno ter dajejo dobre nauke.

Vsem pribijemo danes v spomin, da so klerikalci že odklonili vsako zblizanje. Dr. Breclj je govoril zadosti razumljivo. Nekaj okoličanskih klerikalnih kmetov je bilo tako zaranjih, da so poskali dr. Breclju, namesto da bi mu bili povedali v brk, da po taki poti se dela proti kmetiskim koristim ter se še slabša gospodarska kriza, v kateri se nahaja naša dežela.

Gledó na izpoved dr. Breclja pa povemo že naprej, da bomo strogo pazili na vsak korak klerikalnih poslancev ter bomo poročali sproti ljudstvu, kadar bodo delali proti koristim kmečkega stanu, zaslepljeni od svoje strankarske strasti. Nagajati hočejo in kovati kapital za svojo stranko, toda to jih utegne strmoglaviti popolnoma v prepad, iz katerega se jih je zadnjič le s težavo par resilo.

DOPISI.

Iz goriške okolice.

Iz Bilj. — Človeku mora stisniti grenkoba srce, ako mora gledati in poslušati kaj takega, kar se godi tukaj pri nas. Mladina,

petja željna, se je združila na poziv N. D. O. v krasen pevski zbor, ki naj bi deloval roko v roki s tamburaškim zborom, prihitali so fantje in dekleta, vse je bilo navdušeno. Vrli pevovodja, g. Volarič, je že začel podučevati, nihče ni mislil ne na liberalce ne na klerikalce. — Kar je začel mogočni naš „botegar“ in priznani abstinent Abram ropotati.

Pobožna mati, boječa se za srečo svoje sive sive, ki je bil tako pregrešen, da si je zaželel petja, je kar mrla svete jeze. Nagnala je sina s polenom, v sveti gorečnosti mu je prepovedala zahajati v ono „brezversko“ društvo, kjer se ne spoštuje Njegove volje, samega g. Abrama. „Pravzaprav bi morali zapreti in kaznovati vse agrarce in liberalce v Biljah, ker delajo greh“ — tako je končala svojo lekcijo in jo podprla s par poleni in kamenjem. — Kam smo prišli? Tercijalke stare in že napol v grobu divjajo kot zveri, fanatizem je zavladal med sveto vojno, ljudi gonijo v cerkev in na božje poti — in v Aleksandrijo. Naj bi raje pogledal g. kurat za kulise življenja svojih tercijalk in svojih vernikov in grajal izpred oltarja dejstvo, da je večina naših žen in deklet v Aleksandriji, da pobegne žena možu, da žive naša dekleta precej svobodno, da ne povemo več, tam doli na jugu in da prihajajo potem kot tretjerednice domov. G. Abram, tam imate vi dovolj polja za delovanje.

Pa vrnimo se k petju! Prijavili so se v zbor tudi cerkveni pevci in pevke. Tukaj je najbolj žalil črevelj občutnega g. Abrama, kajti pričakoval je od svojih, da ne zagazijo tako daleč s pota, ki jim ga je on začrtal. Takoj jih je odslovil, da on rabi le take ljudi, ki so celi njegovi in ne le polovičarji. Skoro bi radi videli, kaj bi on napravil, ako bi res vzeli ti fantje slovo! Ne bi bilo doigo, ko bi jih že prišel iskat, kakor je to že enkrat napravil.

Biljenci, ali ste res že tako zaspali, da se lahko igrajo z vami kot z žogo, da vam drugi ukazujejo in vi slušate in greste in ne veste, kam. Kaj res niste nič mozeje?! Ako ste, na noge! Biljenci, ne pustite se podkupiti z vrečo otrobov in kozarcem vina! Nekdo.

Iz Št. Andreža. — (Odgovor „Gorici“ št. 60.) — Cela dva tedna je ves generalštab Št. Andrežkih klerikalcev sestavljal dopis proti dopisu v „Soči“ št. 82. Mislim sem vendar, da je ta Št. Andrežka klerikalna inteligenca nekaj bolj sposobna za sestavo dopisov. Pa varal sem se. Oni dopis v „Gorici“ ne odgovarja v nobeni točki dopisu v „Soči“, ampak je le navadni klerikalni izbruh zavisti in sovraštva proti njim neljubi osebi. Zato se sploh na prve stavke tega dopisa ne oziram, ampak pričnem nekoliko nižje.

Dopisnik pravi, da ljudstvo dobro pozna namene in delovanje g. kurata.

No saj ravno zato, ker poznamo njegove namene in vidimo njegovo delovanje, smo tega nunca nekoliko stresli za tista kosmata ušesa.

Nadalje pravi dopis: „naš dobri pastir hoče le čuvati sebi izročene ovčice pred krivimi potji. Čudno, da se je ta dobri pastir tako poboljšal, kajti pred leti mu je bila v varstvo tudi izročena čreda, da jo pase in varuje krivih poti, ali ta dobri pastir se je spuntal in ni hotel pasti one črede in jo varovati krivih poti, ampak jo je popustil in šel si iskat drugih ovac in kozlov in jih je tudi našel v Št. Andrežu, da so mu zvesti vsi, razun enega, ki ga imenuje „divjak“. — Ta dobri pastir nam pa še ni nikdar povedal vzreka, zakaj je pravzaprav popustil eno čredo in šel si iskat drugo. To naj nam pastir pove. Potem se dopisnik obrača na mojo osebo z vprašanjem: „Če tudi jaz menim tako o g. kuratu, in če menim ali morem dokazati to, kar „Soča“ piše?“

V tem odgovorjam sledeče: Kaj jaz menim o g. kuratu, to je moja stvar. Če pa morem dokazati to, kar „Soča“ piše, resen, da kar hoče dokazati v tej stvari, mora prej sam spraviti stvar na pristojno mesto za taka dokazila.

Dopisnik pravi tudi, „da je prepričan, da tega dokazati ne morem nihče“. To je jako žalostno prepričanje, kajti jaz poznam osebo, ki more z lahkim srcem na pristojnem mestu vse to dokazati. Ali si razumel, dopisnik? Dopisnik pravi: „je laž, da je kurat od mežnarja zahteval, da naj spodi

Dvajset let pozneje.

Nadaljevanje

„Treh mušketirjev“.

Francoski spisal:

ALEXANDRE DUMAS.

(Dalje.)

In nato začne korakati po sobi gor in dol, kakor človek, ki je ves iz sebe, maha z rokami ter potegne vsak hip meč za tretjino iz nožnice.

D'Artagnan pa je obstal ves potrtn na mestu, in globoka žalost se mu je brala na obrazu.

— Ah, to ni prav, pravi d'Artagnan; Athos naju žali: umreti hoče sam, to ni prav.

Ko je videl Mousqueton ta velik obup, je začel tudi on pretakati solze v svojem kotu.

— Pojdiva, pravi d'Artagnan, vse to ne pomore nič; pojdiva k Raoulu, kakor sva rekla, in morda je on dobil kako vest od Athosa.

— To je dobra misel, pravi Porthos: zares, dragi d'Artagnan, jaz ne vem, kako deiate, a vedno imate polno idej. Pojdiva k Raoulu.

— Gorje onemu, ki bi v tem trenutku pogledal mojega gospoda po strani, pravi Mousqueton, ne dal bi vinarja za njegovo kožo.

Zajahali so konje ter odšli. Prišedši v ulico Saint-Denis sta naletela prijatelja na veliko množico ljudstva. Beaufort je ravnokar prišel iz Vendômoisa, in

koadjutor ga je kazal začudenim in veselim Parizanom.

Z Beaufortom na čelu so se smatrali za nepremagljive.

Prijatelja sta krenila skozi ozko ulico, da ne bi srečala princa, ter dospela do vrat Saint-Denis.

— Je li res, pravi straža jezdecema, da je dospel Beaufort v Pariz?

— Tako res kakor le kaj, odvrne d'Artagnan, in dokaz temu je, da je naju poslal nasproti gosodu Vendôme, svojemu očetu.

— Živel Beaufort! zakliče straža ter se umakne spoštljivo, da naredi pot poslancema velikega princa.

Ko so imeli vrata za seboj, so kar požirali pot, zakaj ti ljudje niso poznali ne truda ne malodušnosti; njihovi konji so leteli po bliskovo, in oni so venomer govorili o Athosu in Aramisu.

Mousqueton je trpel vse mogoče muke, toda vrli sluga se je tolažil s tem, da čutita njegova gospoda še vse drugačne muke. Navadil se je, smatrati d'Artagnana za svojega drugega gospodarja, in slušal ga je celo hitreje in točneje nego Porthosa.

Šotor se je nahajal med Saint-Omer-om in Lambujem; prijatelja sta znala priti prav do šotorov ter sta poučila natančno armado o begu kralja in kraljice, o čemur je prišla tudi sem nejasna govorica. Našla sta Raoula pred njegovim šatorom, kjer je ležal na zvežnju sena, s katerega je njegov konj skrivaj trgjal posamezne bilke. Mladenič je imel rdečkaste oči, in videti je bil potrtn. Maršal Grammont in grof Guiche sta se vrnila v Pariz, in Raoul se je čutil osamljenega.

Čez par trenutkov dvigne Raoul oči ter zagleda jezdeca, ki sta ga opazovala; spoznal ju je ter tekel z razprostrtima rokama proti njima.

— O, vidva sta, draga prijatelja! vsakane veselje; sta li prišla pome? me vzameta s seboj? vesta li kaj novega o mojem varhu?

— Torej niste dobili vi nikakih vesti? vpraša d'Artagnan mladeniča.

— Žal, nikakih, gospod, in zares ne vem, kaj je z njim. In skoro se bojim zanj, tako, oh, tako, da mi je jokati!

In dve debeli solzi pritečeta na porjavelo lice Raoulovo.

Porthos se obrne v stran, da se ne bi videlo na njegovem dobrem, širokem obrazu, kaj se godi v njegovem srcu.

— Kaj vraga! pravi d'Artagnan, bolj ginjen nego ni bil že davno, ne obupajte, prijatelj; če vi niste dobili nikakega pisma od grofa, sva pa midva dobila eno...

— Oh, kaj res? pravi Raoul.

— Da, in celo zelo pomirljivo, pravi d'Artagnan, vidé veselje, ki ga je povzročila ta novica mladeniču.

— Ali ga imate tu? vpraša Raoul.

— Da; to se pravi, vsaj imel sem ga, pravi d'Artagnan ter se dela, kakor bi iskal; čakajte, tu mora biti, v mojem žepu; o svojem povratku mi piše, kaj ne, Porthos?

Dasi je bil d'Artagnan z dušo in telesom Gaskonca, vendar ni hotel vzeti sam nase te težke laži.

— Da, pravi Porthos ter zakašlja.

— O, dajte mi ga, pravi mladenič.

svojega polubrata od sebe zato, ker je do-
tlačni blagajnik pri liberalnem društvu. Mi se
pa upamo dokazati s pričami, da je mežnar
sam pravil hitro po tej dogodbi v krčmi
Ambroža Turi, da mu je rekel gospod, da če
noče njegov polubrat izstopiti iz omenjenega
društva, naj ga spodi iz hiše.

Veseli me pa vendar to, da se tudi do-
pisnik „Gorice“ strinja z dopisnikom „Soče“,
ki pravi: „Resnica pa je, da se g. kurat
trudi, njega in vsakega treznega človeka od-
vrniti od liberalnega društva“. Kurat nima pri
bralnem in pevskem društvu ničesar iskati,
kajti tam tudi lahko brez njega opravijo, in
nikdar naj ne vtika nosa tja, kjer mu nič ne
diši, ako hoče dobro lastnemu nosu.

Tisto gnjilobo pa, ki se nahaja po mne-
nju dopisnika v bralnem in pevskem društvu,
uredništvo „Gorice“ že se lepo počedi. To
poskrbimo... Kar se tiče zadnjega stavka, pa
bodi dopisniku povedano, da ga sploh ne ra-
zumem, ker ne vem, kam meri, ali na versko
ali gospodarsko polje.

Dostavek. — Kar se tiče te zadeve,
igra Št. Andrežki mežnar, odkar je ostal
„botegar“ brent in ribniških rešet, jako smešno
vlogu. Vše dva tedna rogovili o dopisniku
„Soče“ po Št. Andrežkih krčmah in drugod.
Posebno je bil korajžen v nedeljo 19. m. m.
potem, ko je obral kosti, ki so padle od ve-
like pograjene mize v farovžu o priliki cerkve-
nega shoda, v krčmi g. Lutmana. Povedal je
marsikaj smešnega, kako bode dajal po do-
pisniku „Soče“, katerega on dobro pozna.
Proti neki osebi se je tudi izrazil, da on do-
dopisa v „Gorico“ ne piše, ampak da ga
samo informira itd. Kedo dopis piše, to ni
važno, važno pa je, kar je v dopisu pisano.
To naj si zapomni Št. Andrežki mežnar. Vse-
kako pa je čudno, da g. kurat, ki je bil na-
paden v onem dopisu, molči. No on že ve,
zakaj. Mežnar pa, ki v onem dopisu, kar se
tiče stvarnosti, ni bil nič prizadet, pa kriči.
To je smešno!

Da se bodemo pa bolj natanko poznali,
podpišem se s svojim polnim imenom:
Andrej Zavadlav.

Domače vesti.

Za družbo sv. Cirila in Metoda se je nabralo
v Mirnu v gostilni g. Evgena Mozetiča K 3-60.
Za družbo sv. Cirila in Metoda poslal
gosp. Hrast iz Kanala K 7-24, kateri znesek
se je nabral v pozni uri pri „orehovcu“ g. čne
Kofolove. — Hvala!

Na solah družbe sv. Cirila in Metoda se ra-
pisujeta dve učiteljski mesti v Trstu s plačo,
kakršna je pri družbi običajna. Prednost imajo
moški prosilci s postavno kvalifikacijo. Službo
je nastopiti pričetkom prihodnjega šolskega
leta 1908.—1909. Tozadevne, s potrebnimi
svedočili opremljene prošnje naj se pošljejo
vodstvu družbe sv. Cirila in Metoda do 16.
avgusta t. l.

Za dijaško kuhinjo v Gorici je nabral nabi-
ralnik v gostilni gosp. Josipa Kovačiča v
Komnu št. 41 K 5-35. Hvala!

Upravništvo „Soče“ je darovalo K 42-30,
katere je prejelo za neko poslanico, ki je
bila poleg zasebne tudi politične važnosti.

Tudi „L'Eco“ piše o senu. — Pravi, da je
deželni odbor kupil 11.825 kvintalov sena po
8 K 40 v in 3461 kvintalov slame od 3 do
6 K; prodajala se je po K 5-50, seno po
K 8-50. — 11.200 kvintalov sena je bilo pro-
šnega med Slovence, 236 pa Furlanom. Po-
tom pa kriči „L'Eco“ radi te razlike! V
Furlaniji ni manjkalo sena razven po krajih,
ki mejijo na Kras in v Brdih. Ni bilo take
potrebe kakor med Slovenci, vendar se je
prodalo Furlanom 236 kvintalov sena. Naj-
pove „L'Eco“ se, koliko stotin kvintalov sena
se je pa razdelilo zaslonj po Furlaniji! Vpra-
šanje nastane, odkod se je vzela denar za
razdelitev sena zastonj, ako je porabi de-
želni odbor znano svoto 42.500 za 11.825
kvintalov sena in 3461 kvintalov slame???

Društvo „Fascio giovanile“ razpuščeno. — Pred
kratkim smo poročali, da so ustanovili Lahi
v Gorici društvo „Fascio giovanile“, v katero
bi sprejemali mladeniče od 14. do 24. leta.
To društvo je imelo nasledovati razpuščenemu
„Circolo popolare“. V novem društvu so se
pojavi isti Mazzinianci z istimi nameni —
odtod razpust novega društva.

Mario Genuzzi in pajdaši pred sodnijo. — Vče-
raj so stali pred sodniki 21 letni Mario Ge-
nuizzi, magistratni uradnik v Gorici, rojen
in pristojen v Gorico; Herman Kraissl,
star 17 let, iz Divače, mesarski pomočnik v
Gorici; Ugo Delmestri, 18 let star, iz

Gorice; Artur Avanzini, 25 let star, trgo-
vski pomočnik, rojen v Podgori, bivajoč v Go-
rici. Obtoženi so javnega nasilstva z 8. junija
t. l. povodom znanih demonstracij. Genuzzi
se je takrat zoperstavljal redarjema Bregant
in Špacapan ter udaril Špacapana po glavi.
Kraissl je obtožen, da je skušal Genuzzija
iztrgati iz rok redarjev ter da je metal ka-
menje. Istotako sta obdolžena, da sta metala
kamenje, Delmestri in Avanzini. Ker je manj-
kala med pričami glavna, to je neki Gvido
Ples, se je morala obravnava preložiti.

Plessa so pridržali Lahi na cesti, da ni
šel pričati, da se je tako zavlekla ta reč.
Gvido Pless je mlad, slab fantič, ki se je
udal ter ni šel pričati. Kaj se vse predrznejo
Lahi!

Če te morajo, hvalijo po „Gorici“ deželni
odbor. — Sedaj mu pojejo slivospeve radi
akcije za prodajo vina. V deželi je ostalo
dosti lanskega vina nerazpečanega, tako v
slovenskem delu dežele kakor v Furlaniji.
Kakor so sedaj razmere v deželni odbor,
ni treba misliti, da je deželni odbor pričel
akcijo za prodajo vina morda iz ljubezni do
slovenskih vinogradnikov; zadeta je tudi
Furlanija, zato pa je poslal Ježelní odbor
okrožnice na razne zastope v druge dežele
ter jih opozarja na vino na Goriskem, to se
pravi med vrstami: v Furlaniji. Shod, kateri
je imel Pajer v Gradišču, je pokazal jasno,
komu hoče pomagati on, namreč laškim ve-
leposestnikom. — Po „Gorici“ pa farbajo,
kakor da bi bil deželni odbor ukrenil kdo ve
kaj koristnega za Slovence!

Železnica Gorica-Gorvnan bo dolga 34 km
ter bo stala 3½ milijonov K. Trasiranje bo
stalo 8000 K.

Štiri paznike so napadli razgrajajoči Lahi v
ulici Dreossi v nedeljo zvečer okoli 9. ure.
Dva Laha sta bila na kolesu. Atakirali so
paznike brez povoda, menda le zato, ker so
govorili slovenski. Kolesi sta položila na tla
ter pričela prepir, ko sta zastavila mirnim
paznikom pot. Zadej so trije pograbili enega
paznika, ki je moral potegniti sabljo, da se jih
je ubranil. Med tistimi napadalci je bil baje
tudi neizogibni Palik. Napad je naznanjen
policiji.

Na postaji v Krmini je vse zasmrajeno in
umazano, da se je bati, da nastane tam kaka
bolezen. Skozi Krmin se vračajo izseljenci iz
Amerike in sicer v tisočih. Tu se vstavijo in
telesne potrebe zakuzijo zrak okoli in okoli,
da prihaja ljudem slabo. Zadnji čas, da se
zgane vodstvo južne železnice ter ukrene, kar
potreba.

„Gorica“ je odgovorila v soboto na naš
članek o štrajku v Medvodah ter o klerikal-
nem poskusu: spraviti podgorsko delavstvo v
„solidarnostni štrajk“, to se pravi: reševati
blamaže klerikalce, ki so nahujskali delavce
v Medvodah v štrajk, potem pa jih vodijo za
nos. Odgovorila je „Gorica“, pa tako neumno,
da se jej morajo krave smejeti. Med drugim
pravi, da kažemo veseleje, če bi delavstvo
podleglo v štrajku, da je „Soča“ kupljena ter
da smo najhujši sovražniki delavstva. Bravo!
To se čita imenitno. — Ves ta izbruh priti-
ska vročih dnij kaže le, kako jezi klerikalce,
ker stojijo pred delavci razkrinkani, ker de-
lavci vidijo, kako „krščanskim socijalcem“ ni
bilo res do tega, da delavstvo dobi, kar išče
s štrajkom, marveč so hoteli zavesti podgor-
ske delavce v štrajk le zato, da bi jih ti vlekli
iz blamaže. Delavstvo v Medvodah bo najbrže
trpelo zapeljavo po posvečenih gospodih; to
se utegne zgoditi, o kaki ugodnosti ni ne
duha ne sluha.

Delavci v Podgori cenijo prav namen
krščanskih socialcev; zato pa so tudi priprav-
ljeni zapoditi Kremzarja in Dermastio, če pri-
deta še med nje v Podgoro.

Razpis natečaja. — Razpisuje se natečaj
za mesto učitelja na slovenskem oddelku de-
želne kmetijske šole v X. (letna plača K
2860), ki zamore priti v IX. plačilni razred
deželnih uradnikov. Prosilci naj vložijo pra-
vilno opremljene prošnje pri deželni odboru
tekem meseca avgusta. Prosilci morajo s pri-
čevali o dovršenih študijah in s pričevalom
o usposobljenosti za kmetijski pouk dokazati,
da so znanstveno in strokovno zadostno izo-
braženi. — Nadaljna pojasnila se dajejo pri
uradih deželne odbora.

Pod ravno istimi pogoji se razpisuje
natečaj za mesto učitelja na italijanskem od-
delku deželne kmetijske šole. — Deželni
odbor.

Pri Kanalu je bila v nedeljo zvečer nevar-
nost, da se pripeti kaka nesreča. Vlak se ni
na postaji vstavil, ampak drsal naprej in šele v

ovinku precej proč od Kanala se je vstavil.
Ljudje, ki so tam izstopili, so imeli dolgo
pot v trg. Neki konduktor je baje padel. V
nekem vozu so hoteli dati signal za nevar-
nost, ali nikjer ni bilo priprave za to!
Uprava mora pač poskrbeti, da se bo vršila
služba ob nedeljah, ko so vlaki polni, v pol-
nem redu, ker drugače se hitro lahko pripeti
kaka nesreča.

Deželna zveza za tujski promet na Goriskem in
njeno delovanje. — List „Promet in go-
stilna“ piše: Že zadnjič smo poročali v na-
šem listu o delovanju deželne zveze na Go-
riskem in nam je k temu pripomniti danes
v prvi vrsti to, da se je tudi na Goriskem v
zadnjem času prebudilo zanimanje za tujski
promet in to posebno od tedaj, odkar je pre-
zvel tajništvo gosp. Pavliček. Goriška deželna
zveza je v zadnjem času obratila svojo po-
zornost zlasti na to, da je pripravila inteli-
gentnejše gostilničarje in lastnike letoviških
stanovanj v goskih krajih do tega, da so svoja
stanovanja spopolnili odgovarjajoče zahtevam
potujočega občinstva. Vsploh tega bodrila je
bil dober, ker se je priglasilo 80 gostilničar-
jev za člane zveze.

4. julija se je vršil občni zbor deželne
zveze in se je pri tem zborovanju opozarjalo
gostilničarje na potrebo gostilničarskega pouč-
nega tečaja, ter se tudi naznanilo, da name-
rava napraviti naša zveza tak tečaj, ki se
spremeni pozneje v stalno šolo v Ljubljani.
Tudi zastopnik društva za pospeševanje ma-
lega obrta poslanec profesor Berbuč se je za-
vzel za to, da se ustanovi sčasoma tudi v
Gorici natakarski tečaj.

Pred kratkem je izdala goriška deželna
zveza tudi prospekt gorških letoviških krajev
in veselo smo bili iznenadeni, ko smo našli
te tiskovine tudi že na kolodvarih državne
železnice. Ta prospekt je jako skrbno, kratko
in jedernato sestavljen in daje na štirih etra-
neh jasno podobo vseh naših gorških letovišč
in dobrih gostiln. Ta prospekt je prvi tak,
da se je na Goriskem začelo premišljeno in
resno delovanje.

Želeti pa bi bilo le, da bi deželna zveza
za tujski promet na Goriskem skrbela tudi za
to, da se razširi naše glasilo „Promet in go-
stilna“ med člani goriške zveze. Ta list, ka-
terege predali so vedno odprti tudi gorški
deželni zvezi, je edino sredstvo, spraviti pro-
metno gibanje v pravilno strujo. Ako si je
konzorcij v zvezi s kranjsko deželno zvezo
naložil ogromne troške tega lista, je pač tudi
dolžnost vseh naših deželnih zvez, da ta list
razširjajo med svoje člane, ker s tem si le
olajšajo, ožive in pospešijo delovanje.

Brez lista dandanes najboljša organiza-
cija ničesar ne premore, ker manjka krmila
in dobrega stika med središčem in posamez-
nimi člani organizacije.

Želimo, da bi te naše besede našle obi-
len odmev na Goriskem, tembolj, ker konzor-
cij izdaja list iz samega rodoljublja in ne
išče pri tem nobenega drugega dobička, kakor
gospodarsko prebujenje vsega slovenskega na-
roda. —

Dvakrat poročen z eno in isto ženo. — V so-
boto zjutraj je poročil Anton Malacrea, krč-
mar, v Ajelu v drugi svoji lastno ženo Lenko,
roj. Zamar, tudi iz Ajela, s katero je imel že
dva otroke. Prvič sta se poročila pred štirimi
leti, a v zadnjem času se je pa dokazalo, da
sta v sorodstvu, ki zabranjuje poroko brez
cerkvene dispencije, radi česar se je izrekla
poroka cerkveno neveljavna. Ker se imata oba
prav rada, sta napravila potrebne korake za
dispencijo in sta se, kakor rečeno, v soboto
vdrugič venčala. Kaj takega se pač težko kje
dogodi!

Ponarejeni goldinarji in ponarejene krome so
krožili po Gorici. Sumljiv, da razpečava po-
narejeni denar, je bil neki Franc Drašler s
Kranjskega, ki je bil tu poprej v več služ-
bah. Drašlerja so zaprli, potem pa iskali v
njegovem stanovanju in v hiši orodja, ki bi
mu bilo služilo pri ponarejanju denarja. Kar
so iskali, so našli v stranišču.

Par laških mesarjev je napadlo v nedeljo
ponoči v Gosposki ulici ob urodu v ulico
Vetturini nekaj Slovencev. Bil je pretep, krik
in vik, da so se zbudili vsi, ki prebivajo tam
okoli. Policija je zapisala imena kričačev in
napadenih.

Kako umirajo reveži. — Neki 67-letni Rok
Drol iz grabovske občine, star 67 let, je be-
račil po Gorici in okolici. Slednjič je šel v
Solkan ter dobil prenočišče v nekem hlevu.
Drugo jutro ga je našel kmet tako slabega,
da niti vstati ni mogel. Pripeljal ga je v Go-
rico v bolnišnico, kjer je revež v par urah

umrl, ne da bi bil mogel spregovoriti kako
besedo.

Prijet tat. — Neki 11-letni deček, baje
iz Štanjela doma, je ukradel mesarici Kata-
rini Cernatičevi na pokrimem trgu iz predala
10 K ter pobegnil. Cernatičeva je bila hitro
za dečkom, katerega je aretirala redar.

Z drevesa je padel kakih 6 metrov globoko
37-letni Franc Štibilj iz Zalošč v dornberski
občini ter si pri padcu zlomil obe roki. Pri-
peljali so ga v goriško bolnišnico.

„Regnicolo“, ki preti s smrtjo. — Neka Jo-
sipina Nikolavčič živi, ločena od svojega moža,
z nekim regnicolom po imenu Rafael Cam-
pessi, star 60 let. Te dni je prijazen regni-
colo žugal ženi s smrtjo takó, da je bila pri-
morana naznaniti ga policiji, katera ga jej je
vzela ter spravila na varno v zaporih.

Nesreča na lovu. — Karol Hakim iz Gra-
dišča ob Soči se je nahajal na lovu v Brumi.
On in tovariši so odložili puške, katere pa je
močan veter prevrnil; pri tem se je ena pu-
ška sprožila ter zadela Hakima v levo roko.
Dobil je hitro zdravniško pomoč.

Rodoljublje! — Spominjajte se „Dijaš“e ku-
hinje“ v Gorici, kjer dobivajo ubogi dijaki
hrano brezplačno. Vsak dar je dobrodošel!

Spominjajte se naše preprotno družbe sv. Ci-
rila in Metoda, ki zida Slovincem šole ob me-
jah ter otvori letos slovensko ljudsko šolo v
Krmini. Nabirajte prispevkov za našo družbo.
Vsak vinar pomaga.

Zgubljeno. — V nedeljo popoldne je zgu-
bil od Gorice do „Bajte“ v Rožni dolini rekdo
okoli 170—200 kron. Kdor jih je našel, naj
jih prinese v naše upravništvo, kjer dobi po-
tavno nagrado.

Kupujte vžgalice družbe sv. Cirila in Metoda
— To je še toliko večja dolžnost, odkar so
pristražili klerikalci na dan s svojimi „kato-
liškiimi“ vžgalicami, katerih dobiček ne pojde
res za obmejne Slovence, ampak v klerikalne
namene. Te vžgalice so narejene nalašč za
to, da bi se škodovalo družbi sv. Cirila in
Metoda. Družba pa ne sme trpeti škode, zato
kupujmo vžgalice družbe sv. Cirila in Metoda
ter ogibajmo se vžgalic klerikalne stranke, v
politične namene pripravljenih.

Zveza narodnih društev.

Kolesarsko društvo „Go-
rica“ priredi v nedeljo
dne 9. avgusta t. l.
ob priliki velike de-
lavske slavnosti izlet
v Trst. — Zbirališče
kavarna „Central“. —
Odhod točno ob 5.
uri zjutraj. — Oprava

kolesarska. — Rednika: Edvard Rusjan in
Alojzij Drašček. — Društvo je preskrbelo
dovoljenje za ogled muzeja Revoltella. — Gg.
člani so naprošeni, da se izleta v največjem
številu udeležijo. — Zdravo!

Odbor.

Narodno izobraževalno društvo na Ajševcih pri-
redi 16. t. m. zabavo s plesom, čegar čisti
dobiček pojde za društveni harmonij. Svirala
bo prvaška godba.

Za veselico pevskega in bralnega društva „Lijak“
na Vogerskem, ki se bo vršila to nedeljo, se
že vrše pridno predpriprave. Omeniti moramo,
da je domači pevski zbor na novo sestavljen
in je popolnoma kos svoji nalogi. Na senčna-
tem vrtu g. Rubbia obeta biti neprisljuna
domača zabava ob zvokih lepe naše pesni.
Vspored je že izgotovljen. Priobčimo ga v
četrtak.

Društvo „Nova Nada“ v Gonjačah priredi
9. avgusta t. l. javni ples na občinskem pro-
storu. Svirala bo vojaška godba iz Gorice.

Darujte knjige, katere ste prečitali,
„Zvezi narodnih društev“.

Trgovsko-obrtne in gospodarske vesti.

Izlet v Prago, prirejen po Tr-
govsko-obrtnem društvu v Gorici, se bo
vršil 13. t. m. in ne kakor prvotno na-
meravano, 7. in 8. t. m. Izlet se je
moralo preložiti radi nedovoljne vde-
ležbe (30 vdeležencev), ker se ni doseglo
po številu vdeležencev pogojenih zni-
žanih voznin. Vsled tega se zvi-
šuje stroške za celoten izlet
za K 15.—, za kar se pa izletniki vo-
zijo mnogo udobneje in se lahko vr-

nejo za malo doplačilo čez Dunaj in si ogledajo tudi to cesarsko rezidenco. V ostalem ostane načrt nespremenjen in se vroči podroben program vdeležencem pred odhodom. Nadaljna sporočila dobi vsak vdeleženec pisмено in pravočasno.

Priglašeni vdeleženci naj sporoče Trgovsko-obrtnem društvu do sobote, če se želijo voziti čez Dunaj in če so voljni doplačati pripadajoče voznino. Do sobote se morejo priglasiti z vpošiljativjo zneska K 50 — tudi še novi vdeleženci.

Čespljeva letina na Kranjskem. — Letos so po dolgih letih zopet enkrat obrodile česplje in nadejati se je bilo najugodnejše letine. Žal pa, da so začele česplje močno odpadati. Česplje se nekoliko pomodré, potem pa odpadejo. To škodo, ki se je začela pri čespljah sploh kazati, dela letošnja suša in tako bo napravila letošnja suša tudi pri čespljah veliko škodo.

Vladne odredbe za gospodarsko povzdigo Trentina in Primorja. — „Wiener Zeitung“ objavlja program posamičnih državnih odredb za gospodarsko povzdigo italijanskega dela Tirolske in Primorja. — V uvodu se navaja, da je vlada odločila da mora analogno akcijo za gospodarsko povzdigo kakor v Dalmaciji, pričeti tudi v teh dveh deželah. Komisija, ki jo je ministerski predsednik imenoval, da izdela program za gospodarsko in kulturno povspesevanje teh dežel, je predložila izgotovljene predloge, ki jih je ministerski svet odobril. Najprej se imajo izvršiti najnujnejša dela. Program obsega načrte, ki so bili že prej določeni. Toliko v Primorju, kolikor v italijanskem delu Tirolske se ima spoštno cestno omrežje, železniški, poštni in brzovajni promet, telefonske in avtomobilne zveze. Istotako se ima v obeh deželah povspesevati poljedelstvo in obrt. Na polju bogočastne uprave se imajo uvesti razne olajšave za občine in obdačence; kar se tiče šolstva, se ima izlasti spoštni poljedelski in oni pouk, kakor bodo to zahtevale potrebe dežele. Konecno se imajo v obeh deželah izvesti važne zdravstvene odredbe. Posebno skrb potrebuje Primorska od strani pomorske uprave z ozirom na nje obmorski položaj. Tu se imajo spoštni in zboljšati obstoječe paroplovne proge ter dvigniti ribarstvo. Vlada namerava posamične odredbe, v kolikor dopuščajo to finančna sredstva, izvesti v najkrajšem času. Program našteva potem posamična nameravana dela tako n. pr. se imajo dograditi pristanišča na več krajih v obmorskih mestih, v tržaškem, rovinjskem, puljskem in lošijskem pomorskem okraju, zboljšati obstoječi svetilniki, zgraditi novi, spoštni zveze med kvarnerskimi otoki, povspesevati ribarstvo itd.

Bojkotiranje piva. — Pivo se je podražilo v alpskih deželah. Socijalni demokrati pozivljajo delavstvo, naj bojkotira pivovarne in naj sploh ne pije več piva. Pivovarji zatrjujejo, da ni bilo mogoče vzdržati starih cen in utemeljujejo svojo trditve tako. Ječmen se je v zadnjih letih podražil za 30—35%, kar povišuje ceno hektolitra piva za 1 krono. Cena premoga, lesa za sodove, železa, steklenic je vzrasla za 20—200%. Plače delavcev so se povišale za 50—70%. Deželni, okrajni in občinski davek, železnični tarif so poskočili. Cena piva je že 36 let neizpremenjena. Posledice tega so se že pokazale, kajti 1/3 pivovarn je v tem času ustavila delo. Bavarske in češke pivovarne so že poprej podražile pivo, kar niso mogle shajati. Pivovarji zatrjujejo, da na noben način ne morejo nadaljevati s stariimi cenami, raje, da opuste delo, nego bi delali za izgubo. Priporoča se, piti vino na mesto piva. — Ali govorimo odkrito: vino po naših krčmah je prav drago. 20 v za četrtinko vina v deželi, kjer raste trta ter je vina v ozobilju, je vendar mnogo preveč!

Sprejem učencev v kmetijsko šolo na Grmu. — Novo šolsko leto se prične meseca novembra t. l. Plačujoči učenci plačujejo za hrano po 80 vin. na dan in po 40 kroa za šolnino na leto ter stanujejo brezplačno v zavodu. Prošnje za sprejem je poslati do 5. septembra t. l. vodstvu kranjske kmetijske šole na Grmu pri Novem mestu. Prošnji je priložiti rojstni list, spričevalo o dovršeni ljudski ali kakšni višji šoli, zdravniško potrdilo o trdnem zdravju in spričevalo županstva in župnega urada o lepem vedenju prosilčevem. Prošnji za sprejem plačujočih učencev je pridejati tudi obvezno pismo (reverz) starišev ozir. varuha zaradi vzdrževanja učenca.

Avstrijski izvoz petroleja. — V prvih 5 mesecih t. l. se je izvozilo iz Avstrije 793.000 mc petroleja v vrednosti K 6,260.000 nasproti 427.000 mc v vrednosti K 3,370.000 v lanskem letu. Izvoz bencina je poskočil od 35.000 na 101.000 mc ter od K 790.000 na K 2,270.000.

V boju za obstanek otrok spadajo med največje nevarnosti želučne in črevesne bolezni, ki se posebno rade poleti nastopajo. Najboljše sredstvo zoper te bolezni je primerno hranjenje z otročjo moko „Kufek“, ktera daje celemu telesu za njegovo rast in razvoj potrebnih snovij in je proti tem boleznim utrdi. Kovinske snovi in belakovine, ktere sestavljajo moko „Kufek“, pospešujejo jako ugodno razvoj kostij in mišic.

Politični pregled.

Delegacije bodo sklicane najbrže dne 25. septembra v Budimpešti.

Lah! v Istri se prav živo pripravljajo za bližnje deželnozbornske volitve. Ustanovili so osrednji odbor, ki bo vodil volitve. Obratujejo se zlasti proti nameri Slovencev in Hrvatov: postaviti kandidate tudi v tekozanih laških volilnih okrajih. Lah! so složni, liberalci in klerikalci, vsi so obrnjeni le proti Slovanom. Znamenje, da naj bo tako tudi pri Slovanih!

Razne vesti.

Zločinec Födransperg. — Födransperg je poskusil goljujiti v tržaškem škofjskem ordinarijatu. O tem čitamo v „Edinosti“:

Minoli petek zjutraj — bilo je okolo 11. ure — stopil je eleganten gospod (bil je Födransperg) v kancelijo tržaškega škofjskega ordinarijata in rekel, da bi rad govoril z gospodom ravnateljem mons. Flego. Ugodilo se mu je; a že prvi vtis tega neznanca na mons. Flega in na njegovega tajnika, gosp. kaplana Mandiča, je bil tako neugodea, njegovo kretanje je bilo tako malo zasigurajoče, da je mons. Flego vsled nekega instinktivnega čuta, predno se je z neznancom zaprl v svojo pisarniško sobo, naložil svojemu tajniku, naj pazi in priskoči noter v sobo, čim bi zaslišal kaj sumljivega. Biti samemu z neznancom se je mons. Flegu zdelo jako neprijetno. — Ko sta bila monsieur Flego in Födransperg skupaj, se je ta le predstavil za kabinetnega kurirja avstrijskega poslanstva pri Vatikanu. — Pokazal je tudi vizitnico: na isti je bilo ime Julij in neki preimek (ne Födran!) z gori omenjeno titulato. No, vizitnica ni bila tiskana, marveč kaligrafično pisana z okroglopisnimi okraski in umetniško izrezana (kakor znano, je Födran izboren kaligraf). — S čim smem Vam postreči? je vprašal mons. Flego. — Monsignore! Potujem z Dunaja v Rim v posebnem in tajnem poslanstvu avstrijskega ministra za zunanje stvari bar. Aehrenthala na Vatikan. (Odpri je pri tem mapo, ki jo je držal pod pazduho, in vzel ven iz nje priporočilno pismo, dozdevno pisano od legacijskega svetnika na avstrijskem poslanstvu pri Vatikanu grofa Coronini-ja, in se z istim legitimiral). Pripetila se mi je pa na potu neljuba neugoda, ki utegne biti usodepolna za vašo diplomatsko akcijo, radi katere potujem. — Ko sem namreč prišel z vlakom v Nabrežino, sem izstopil in pustil kovčeg v kupeju; kovčeg, v katerem se je nahajal ves moj denar, pa mi je pri tem izginil in ga nisem mogel več najti. Rekviriral sem na postaji in telegrafiral po denar na ministerstvo za zunanje stvari, ali ne morem čakati na odgovor, ker je diplomatska misija največje nujnosti in je nevarnost v najmanjši zamudi. Za to se obračam k Vam, da mi pomagate iz te grozne stiske, s tem da mi posodite potrebno svoto denarja. Le na tak način bom mogel takoj nadaljevati pot v Rim in s tem izvršiti prevažno diplomatsko nalogo, katera mi je poverjena; kajti vsaka nadaljna zamuda utegne biti usodepolna. — Mons. Flegu se je zazdela vsa stvar jako čudna in sumljiva. Vendar pa se je bil dozdevni kabinetni kurir legitimiral in se je mons. Flego nahajal zato zares v zadregi, kaj naj bi storil. — Zakaj pa se ne obrnete na namestnika princa Hohenlohe? — Bog obvaruj! Misija je stroga tajnost med ministrom Aehrenthalom in Vatikanom in ravno namestnik ne sme o tem ničesar vedeti! — A mesto da bi prepričal mons. Flega, se je istemu zdela stvar čim dalje bolj sumljiva. Uvidevši, da se še obotavlja, je dozdevni kabinetni kurir potegnil iz svoje mape veliko, večkrat zapečaten pismo s kuverto, iz svil-

natega papirja (kakor se to navadno radi pri važnih diplomatskih pošiljativah). Rekel je, da je to pismo, ki je ima izročiti na Vatikanu. Potresel je pismo in zacvenkalo je, kakor da bi bili v istem cekini. — Kakor vidite, je v pismu denar. Ali boste sam uvideli, da diplomatskega pisma ne smem odpreti. — Kljub vsemu temu, mu je mons. Flego uljudno, ali odločno odrekel zaproseno posojilo. Dozdevni kabinetni kurir je tu postal silno nejevoljen in razburkan. Zahteval je osorno še enkrat, naj mu mons. Flego imenom škofjskega ordinarijata podeli potrebno posojilo. Ko je mons. Flego odločno zankal, je oni poskočil in zažugal mons. Flegu: — Boste pa Vi odgovorni za vse posledice, ki utegnejo vsled tega nastati!

In odšel je jezno, zalopunivši vrata.

Na progi Benetke-Trst v kupeju III. razreda so res našli neki kovčeg, iz katerega je molela vizitnica Jul. Ritter von Födransperg. To je napravil on sam prefrigano, da se je kril za vse slučaje.

V stanovanju je bila zopet hišna preiskava; kjer so našli obilo draguljev umorjene francoske pevke.

Poroča se, da je služil Födransperg pri vojaki-topničarjih na Dunaju ter bil korporal; ali radi tatvine je bil degradiran.

Zanimanje za tujski promet pri Slovencih. — Pričakovati bi bilo, da se Slovenci sedaj, ko se razvija tujski promet tudi po slovenskih pokrajinah in ko je ustanovljeno ministrstvo javnih del in pri tem posebni oddelek, ki naj se peča izključno s pospeševanjem tujskega prometa, ko so se postavljajo v državni proračun svote po pol milijona kron za razne podpore na polju tujskega prometa in ko se bo ta svota — kakor finančni odsek sam pravi v svojem poročilu — leto za letom množila, pričnemo zanimati za tujski promet, da bomo tudi mi deležni teh podpor in pa dobička, ki ga donša organiziran tujski promet. Temu pa ni tako. V Ljubljani je začel izhajati konzorcij list „Promet in gostilna“, ki se v strokovnih člankih bavi s tujskim prometom. Dosedaj so izšle tri številke lista. Kakor pa posnamemo iz zadnje številke, ima list dosedaj kljub osebni agitaciji in priporočanju po časopisih komaj 300 naročnikov, ko bi jih dosegel lahko najmanj 1000, ako bi bilo naše občinstvo pristopnejše za strokovne članke. Zato bi priporočali vsem gostilničarjem in interesentom tujskega prometa, kakor tudi inteligenci, da bi se bolj zanimali za to narodnogospodarsko stroko in da bi se naročili na list in ga čitali, ker je gotovo podpore in uvaževanja vreden. Zlasti pa bi opozarjali naše čitalnice, bralna in izobraževalna društva, da bi ga imele v svojih čitalniških prostorih, ker bi se s tem umevanje in zanimanje za tujski promet najlažje zaneslo med najširše kroge občinstva. Letna naročnina 5 K je itak malenkostna za list, ki prinaša poleg strokovnih razprav tudi izvirne in jako čedne ilustracije. Zato ga pridno naročajte pri deželni zvezi za tujski promet v Ljubljani!

Slavnost „N. D. O.“, ki se bo v nedeljo dne 9. t. m. vršila v Rojanu, obeta biti taka, da take še niso tržaški Slovenci imeli. Vsak, ki se čuti Slovenca, se mora vdeležiti te slavnosti, ker obenem s slavnostjo razvitja zastave „N. D. O.“ bo to zopet krasna, živa afermacija tržaškega Sloventstva: pokazali bomo zopet, koliko da nas je. — Dosedaj se je že priglasilo 19 pevskih in drugih društev, ki se po večini vdeležijo slavnosti korporativno, a 9 društev celo z zastavami. Pričakuje se pa, da se tekom tega tedna prijavijo še druga društva. Iz Pulja pride s posebnim vlakom 800 členov tamošnje podružnice „N. D. O.“ Ravno tako pride mnogo členov raznih podružnic na Goriškem. Na slavnostnem prostoru bodo prirejani razni paviljoni, v katerih bo dobiti razne pijače in jedi po navadnih cenah. — Za plesalce se priredi jako prostoren pód. Za izvajanje koncertnih toček bosta prirejena dva posebna odra, ki bosta pa postavljena tako, da bo vsak popotoma lahko in brez vsake ovire videl na nju. — Sploh je odbor „N. D. O.“ skrbel, da bo vsak vdeleženec te slavnosti v vsem zadovoljen.

Grad Miramar in park pri Trstu bosta od 10. t. m. naprej zaprta za občinstvo. Ta dan pride v grad nadvojvodinja Marija Josipa.

Na Reki je bilo naštetih 1. 1900. poleg 17.354 Lahov, 2842 Madžarov in 1945 Nemcev še 2251 Slovencev, 7497 Hrvatov, 55 Srbov, 5136 Ilircev, 147 Čehov, 29 Slovakov in 1241 Slovanov. Vseh Slovanov ima Reka

16.356 in vendar ne slišimo ničesar o njih. Žalostno dejstvo je, da smo mi Slovenci nazadovali od l. 1890. za 529 duš. Pomadžarili se niso, pač pa jih je vzela laština. Ako smo res prepričani, kake važnosti so za nas trgovska obrežna mesta, delajmo tudi na to, da si priborimo v njih primerne pozicije. Reka pa potrebuje predvsem izobraževalnih organizacij.

Turčija. — Sultan je izdal poseben iradé, v katerem objavlja, da se bo držal konstitucije; vse izjemne zakone je anuliral.

Dijete turških poslancev bodo znašale približno 1100 kron na mesec, člani senata bodo dobivali še enkrat toliko.

Kongres slovenskih časnikařev v Ljubljani. — Kakor poročajo iz Prage, se kongresa slovenskih časnikařev v Ljubljani, ki bo 8. in 9. septembra, udeleži tudi profesor A. Borsenko iz Odese, ki je ponudil 100.000 rubljev v svrhu prirejanja vseslovenskih shodov v Rusiji. Borsenko bo na shodu razvil svoj slovenski program. — Iz Belgrada javljajo, da se načelnik kraljevskega srbskega tiskovnega urada Iv. Ivanic osebno udeleži kongresa. Iv. Ivanic je izdal nadroben načrt o ustanovitvi slovan. korespondenčnega urada in bo ta načrt utemeljeval na shodu. — Uredništva vseh večjih petrograjskih in moskovskih listov so sklenila, da odpošljejo tudi svoje zastopnike na kongres slovenskih časnikařev v Ljubljano. — Na kongresu v Ljubljani se bo razpravljalo med drugim tudi o spremembi pravil „Zveze slovenskih časnikařev“. Pravila se predrugatijo tako, da bo mogel pristop k društvu tudi izvenavstrijskim slovenskim časnikařem.

Odbor podpornega društva za slovensko visokošolce na Dunaju naznanja, da je dosedanji društveni blagajnik gosp. dr. Klement Seshun odložil blagajniški posel. Njegov naslednik je gosp. Ivan Lazar, nadrevident južne železnice v p., ki stanuje na Dunaju III./3. Reiserstrasse 27. I. nadstropje. Ta rodoljub deluje že dvajseto leto kot društveni odbornik v prosep revnih slovenskim visokošolcem na Dunaju. — Ker je vsled prevelikega števila revnih slovenskih visokošolcev v minolem letu blagajna docela prazna, prosi odbor, da blagovolje slovenski rodoljubi obilne prispevke poslati novemu blagajniku, da more odbor v novem letu pomagati vsaj najpotrebnejšim in najvrednejšim dijakom.

Na praški razstavi je velik nabiralnik, ki drži 2 milijona vinarjev. Dosedaj se je nabralo vanj že krog 300.000 samih novčičev po 2 vinarja. Nabrali denar se porabi za češko šolstvo v nemškem delu češke kraljevine. Čehi porabijo vsako priliko, da nabirajo za svojo Osrednjo Matico šolsko, ki ima nad 800.000 K dohodkov na leto. Kako neznatna je naša navdušenost in požrtvovalnost v primeri s češko.

Ogrski Slovenci prebivajo kompaktno v županiji železni, zaladski in šomodski. Sosedo so jim na severu in zapadu Nemci, na vzhodu Ogrji, le na jugu se dotikajo Hrvatov in štajerskih Slovencev. Najzanimivejše pri vsem je pač to, da njih število raste, ker so se pomnožili za kakih 3000 duš od leta 1890.—1900. Tako je torej v teh treh županijah preko 64.000 Slovencev. — Razstreseni so potem še v raznih drugih stolicah Ogrske; precej jih je na Reki in preko 6000 v Zagrebu.

Književnost.

Čobra gospodinja. — Spisala Minka Govčkarjeva. Tak je naslov omenjeni knjigi, ki je izšla v Schwentnerjevi založbi v Ljubljani. Knjiga ima jako lepo, izbrano vsebino. Naj navedemo le nekaj naslovov: Slovenska mati in gospodinja, Matere in gospodinje na kmetih, Zenske in knjige, Stariši in šola, Stanovanje, Obleka, Perilo, Alkoholizem in žensko, itd. Gospa Govčkarjeva piše lepo spretno in prijetno, kar knjigo posebno priporoča. Knjiga se da seveda še popolniti, kar se morda zgodi v prihodnji izdaji ali pa v nadaljevanju? — Stane v platao vezana K 2-80, po pošti K 3.

Peter Gotič

čevljarski mojster

GORICA, Raštelj 32 (v lastni hiši).

PODRUŽNICA

v Gosposki ulici štev. 1. nasproti „Monta“. Sprejema vsakovrstna naročila po meri in poprave. Naročila z dežele se razpošiljajo po pošti.

CENE ZMERNE

Nova slovenska manufakturna trgovina v Gorici Cenj. dame in gospodje -- pozor!

Ravnikar & Berbuč

ulica Raštelj štev. 16. v lastnej hiši se otvori dne 6. avgusta.

V omenjeni trgovini dobivalo se bode po izredno nizkih cenah raznovrstno blago kakor: posebne vrste platno, $\frac{1}{2}$ platno in bombažasto za rjuhe, vsakovrstno belo perilo, kretoni, šifoni, Domestic, slovensko platno, in vsakovrstni namizni prti in prtici, platneni in bombažasti — velika izbira oxfordov, perkalov, cefirjev, satinov, in volnenih ženskih in moških oblek, v raznovrstnih lepih novih barvah. Zelo dobre kvalitete se bodo dobivale v volni in žimi, cvilihu za postelje, nadalje po posebno dobrem okusu, zbrane in lepe posteljne odeje šivane kakor (plahte bele in barvane). V zalogi so krasni vzorci garnitur za postelje, ter beli kakor barvani zastori. Vse to in še druge vrste blago dobivalo se bode po najnižih cenah v zgoraj zaznamovani trgovini. — Posebno prijetno nama je razodeli slavnemu občinstvu, da bodeva zvezana le z primeroma malimi stroški, ter zategadelj pač v položaju nuditi vsakomur najine vrste blaga v pravem pomenu besede resnično po splošno nizkih cenah. Priporočuje se, bilježiva s spoštovanjem

Ravnikar & Berbuč

Imate e šivalni stroj? Ako ga nimate, omišlite si najnovejšo marko »Original-Viktoria« in najboljšega izdelka.

Po dolgoletnih skušnjah sva se prepričala da ostane »Original« le najboljše.

Original-Viktoria stroji delajo še po 15-letni uporabi brezšumno.

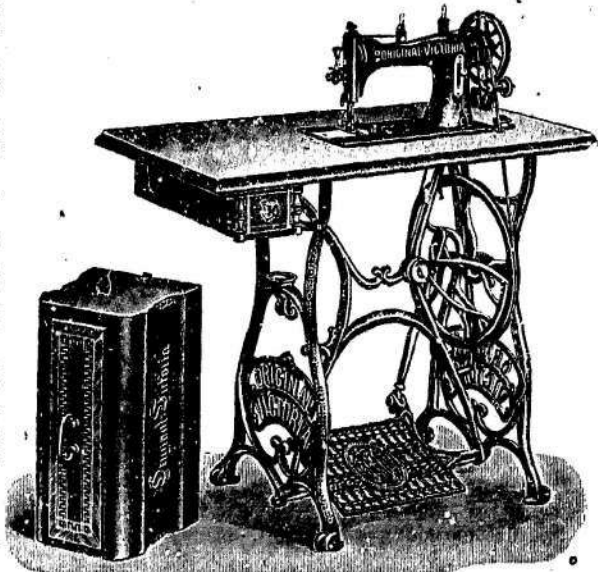
Original-Viktoria stroji so neprekosljivi za domačo rabo in obrtne namene.

Original-Viktoria stroji so najpripravnejši za umetno vezenje (rekamiranje). Tvrdba stavi na razpolago strankam učiteljico, ki poučuje brezplačno.

Original-Viktoria stroji so najboljši izdelki vseh dosedaj obstoječih tovarnen.

Za vsak stroj jamčiva 10 let. Nikdo naj ne zamudi prilike ogledat si pred nakupom »Original-Viktoria« stroje.

Edina zaloga »Original-Viktoria« strojev in drugih šivalnih strojev, dvakole Fuchs, orožja, municije in vseh lovskih priprav pri trdki

KERŠEVANI & ČUK - GORICA

Stolni trg št. 9 (Piazza Duomo)

Lastna delavnica in popravilnica RIVA CASTELLO št. 4.

Denar prihrani, kdor kupi izgotovljeno pohištvo pri

Slovinci, kupujte užigalice v korist družbi sv. Cirila in Metoda!

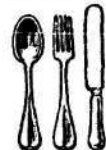
CHRISTOFLE & Co. Namizno orodje in posodje vseh vrst.

Priznana težko posebrnjeno najlepše forme.

Kompletne kasete namiznega orodja, posodja za omako, kavo, čaj, namizni podstavki, umetni izdelki.

Jedino nadomestilo pravega srebra.

Posebni izdelki za hotele, restavracije in kavarne, kakor tudi pensijone gospodinjstvo itd.

G. kr.

dvorni založniki **Christofle & Co. — Dunaj** I. Operaring 5 (Heinrichshof).

Ilustrovan cenik na zahtevanje. — V vseh mestih zastopano po prekupcih. — Kot jamstvo svoje izvirnosti imajo naši izdelki svojo tovarniško znamko in ime Christofle.

Ant. Breščak-u

v Gorici,

v Gosposki ulici št. 14
(v lastni hiši)

kateri ima v zalogi najbogatejšo izbero pohištva vseh slogov za vsak stan, priprostega in najfinejšega izdelka.

Daje tudi na obroke.

Lastna delavnica za tapecirano pohištvo.

Cene brez konkurence.

Različno pohištvo iz železa, podobe na sipe in platno, ogledala, žima in platno.

„Goriška ljudska posojilnica“

vpisana zadruga z omejenim jamstvom.

(V lastni hiši, Gosposka ulica št. 7, I. nadstr.) — Telefon št. 79.

Račun poštna hranilnica štev. 837.315.

V skupni seji načelstva in nadzorstva z dne 5. decembra 1907. se je določilo:

Hranilne vloge se obrestujejo po 4 $\frac{1}{2}$ %. Stalne večje vloge z enoletno odpovedjo po dogovoru. Rentni davek plačuje posojilnica sama.

Hranilne vloge se sprejemajo od vsakogar.

Posojila se dajejo zadrugu na vknjižbo po 5 $\frac{1}{2}$ %, na varščino ali zastave in na menjice po 6%.

Glavni deleži se obrestujejo koncem leta 1907. s 6%.

Stanje 31. dec. 1907.: Zadrugušnikov 1867 z deleži v znesku 99.684 kron. — Hranilne vloge: 1.706.550.77. Posojila: 1.699.186.77. — Reservni zaklad: 85.954.35. — Vrednost hiš: 112.328.—

GORICA.

GORICA.

Narodno podjetje.

Hotel „Pri Zlatem Jelenu“.

V središču mesta. Ob glavn' ulici z državnega kolodvora. Zbirališče trgovskega sveta in goriških Slovencev. — Nad 30 sob za tujece od K 1.20 više. Velik vrt z verando. Stekleni salon s teraso. Velik jedilni salon. Več sob za klube in sklenjene družbe. Kegljišče. — Točarna z običajnimi gostilniškimi cenami za jedi in pijače. — Domača in tuja vina. — Pizenjsko in puntigamsko pivo. — Cene jako zmerne. — Postrežba pod novo upravo skrbna in točna.

Goriška tovarna mila A. Gabršček.

Narodno podjetje, edino te vrste.

Ustanavljajmo domačo obrt in industrijo, ker brez te bomo Slovenci za vselej le hlapčevali tujcem.

Slovenske gospodinje! Poskušajte milo iz te domače tovarne! Izdelek je izvrsten. Cene običajne!

Naša specialiteta je: **Caprasole — Koza s solncem.** Poskusite in sodite! Svoji k svojim!